

[R. Caudwell] un M. Betels [M. Bethell], kam palīdz lords P. Goldsmits [P. Goldsmith], QC, un N. Peins [N. Paines], QC, kā arī T. Vards [T. Ward]) pret Eiropas Parlamentu (pārstāvji — K. Bredlijs [K. Bradley] un M. Mūrs [M. Moore]) un Eiropas Savienības Padomi (pārstāvji — M. Simsa [M. Sims] un E. Karlsone [E. Karlsson], kā arī F. Rudžeri Laderči [F. Ruggeri Laderchi]), ko atbalsta Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — Ž. P. Kepēns [J.-P. Keppenne], N. Jerela [N. Yerrell] un M. Šoters [M. Shotter]), Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātas priekšsēdētāji P. Jannss [P. Jann], K. V. A. Timmermanss [C. W. A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas] un K. Šimans [K. Schiemann], tiesneši S. fon Bārs [S. von Bahr], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta] (referente), K. Lēnartss [K. Lenaerts], P. Kūris [P. Kūris], E. Juhāss [E. Juhász], E. Borgs-Bartets [A. Borg Barthet] un M. Ilešičs [M. Ilešič], ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott], sekretāre K. Štranca [K. Sztranc], administratore, 2005. gada 6. decembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Kopienų Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 94, 17.04.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 24. novembrī

lietā C-136/04 (Bundesfinanzhof lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Deutsches Milch-Kontor GmbH pret Hauptzollamt Hamburg-Jonas (¹)

(Eksporta kompensācijas — Regulas (EEK) Nr. 804/68, 1706/89 un 3445/89 — Pārstrādāšanai trešajā valstī paredzēti sieri)

(2006/C 36/17)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-136/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Bundesfinanzhof (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 3. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 15. martā, tiesvedībā Deutsches Milch-Kontor GmbH pret Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Makarčiks [J. Makarczyk], tiesneši R. Šintgens [R. Schintgen] un R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta] (referente), ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [M. Poiares Maduro], sekretārs B. Fileps

[B. Fülöp], administrators, 2005. gada 24. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Uz 1990. gadā eksportētajiem sieriem, kuri pēc to īpašībām ir paredzēti pārstrādei trešajā valstī, var attiekties eksporta kompensācija saskaņā ar 17. panta 1. punktu Padomes 1968. gada 27. jūnija Regulā (EEK) Nr. 804/68 par piena un piena produktu tirgu kopīgo organizāciju, kas grozīta ar Padomes 1987. gada 22. decembra Regulu (EEK) Nr. 3904/87, ar nosacījumu, ka, ņemot vērā to veidu un sastāvu, tie tiek klasificēti vienā no Komisijas 1989. gada 15. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1706/89 attiecībā uz piena produktiem pielikumā iekļautajiem produktu kodiem atbilstoši lauksaimniecības produktu nomenklatūrai eksporta kompensācijām, kas pievienota Komisijas 1989. gada 15. novembra Regulai (EEK) Nr. 3445/89, ar kuru izveidota lauksaimniecības produktu nomenklatūras eksporta kompensācijām galīgā versija, kas piemērojama no 1990. gada 1. janvāra.

(¹) OV C 118, 30.04.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2005. gada 22. novembrī

lietā C-144/04 (Arbeitsgericht München lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Werner Mangold pret Rüdiger Helm (¹)

(Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 2., 5. un 8. klauzula — Direktīva 2000/78/EK — 6. pants — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un darba jomā — Ar vecumu saistīta diskriminācija)

(2006/C 36/18)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-144/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Arbeitsgericht München (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 26. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 17. martā, tiesvedībā Werner Mangold pret Rüdiger Helm, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: pirmās palātas priekšsēdētājs P. Jannss [P. Jann], kas pilda Tiesas priekšsēdētāja funkcijas, palātu priekšsēdētāji K. V. A. Timmermanss [C. W. A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas] un K. Šimans [K. Schiemann], tiesneši R. Šintgens [R. Schintgen] (referents), S. fon Bārs [S. von Bahr], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], K. Lēnartss [K. Lenaerts], E. Juhāss [E. Juhász], Dž. Arestis [G. Arestis], A. Borgs-Bartets [A. Borg Barthet] un M. Ilešičs [M. Ilešič], ģenerāladvokāts A. Ticano [A. Tizzano], sekretāre K. Štranca [K. Sztranc], administratore, 2005. gada 22. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) 8. klauzulas 3. punkts Pamatnolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, kas noslēgts 1999. gada 18. martā un kas īstenots ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, ir interpretējams tādā veidā, ka tas neaizliedz tādu tiesisko regulējumu kā pamata prāvā esošais, kurā ir samazināts vecums, pēc kura sasniegšanas bez ierobežojumiem var noslēgt darba līgumu uz noteiktu laiku tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar nepieciešamību veicināt nodarbinātību, un neatkarīgi no minētā Pamatnolīgum īstenošanas;

2) Kopienas tiesības un jo īpaši 6. panta 1. punkts Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvā 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, ir interpretējams tādā veidā, ka tas aizliedz tādu tiesisko regulējumu kā pamata prāvā esošais, kurā, ja vien nepastāv cieša saikne ar iepriekšējo darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas noslēgts ar to pašu darba devēju, bez ierobežojumiem ir atļauts noslēgt darba līgumu uz noteiktu laiku, ja darba ņēmējs ir sasniegjis 52 gadu vecumu.

Valsts tiesai ir jānodrošina tas, ka pilnībā tiek ievērots vispārējais princips, kas aizliedz diskrimināciju vecuma dēļ, nepiemērojot jebkādu noteikumu, kurš ir pretrunā valsts tiesību aktiem, kaut arī vēl nav beidzies minētās direktīvas transponēšanai noteiktais termiņš.

(¹) OV C 146, 29.05.2004.

Genova (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 11. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 23. martā, tiesvedībā *Unicredito Italiano SpA* pret *Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova*, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši K. Gilmans [C. Gilmann] (referents), R. Šintgens [R. Schintgen], Dž. Arestis [G. Arestis] un J. Klučka [J. Klučka], ģenerāladvokāte K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 15. decembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) uzdoto jautājumu pārbaude neatklāj faktus, kas varētu ietekmēt Komisijas 2001. gada 11. decembra Lēmuma 2002/581/EK par atbalstu sistēmas, ko attiecībā uz bankām un kredītsabiedrībām ieviesusi Itālija, spēkā esamību;

2) EKL 87. un turpmākie panti, Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, 14. pants, kā arī tiesiskās palātvības aizsardzības princips, tiesiskās drošības princips un samērīguma princips nevar iestāties pret valsts pasākumu, kas liek atgūt atbalstu, izpildot Komisijas lēmumu, ar kuru šis atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un kura pārbaude attiecībā uz šīm pašām vispārīgajām normām un vispārīgajiem principiem nav atklājusi faktus, kas varētu ietekmēt tā spēkā esamību.

(¹) OV C 118, 30.04.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 15. decembrī

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 27. oktobrī

lietā C-148/04 (*Commissione tributaria provinciale di Genova* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Unicredito Italiano SpA* pret *Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova 1* (¹)

(Valsts atbalsts — Lēmums 2002/581/EK — Nodokļu atvieglojumi, kas piešķirti bankām — Lēmuma pamatojums — Valsts atbalsta kvalifikācija — Nosacījumi — Saderīgums ar kopējo tirgu — Nosacījumi — EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunkts — Svarīgs projekts visas Eiropas interesēs — Noteiktu darbību attīstīšana — Agrāk piešķirti nodokļu atvieglojumi — Atbalsta atgūšana — Tiesiskās palātvības aizsardzības princips — Tiesiskās noteiktības princips — Samērīguma princips)

(2006/C 36/19)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā C-148/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Commissione tributaria provinciale di*

apvienotajās lietās C-187/04 un C-188/04 Eiropas Kopienas Komisija pret Itālijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 93/37/EEK — Būvdarbu valsts līgumi — Valsts koncesijas — Izsludināšanas noteikumi)

(2006/C 36/20)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Apvienotajās lietās C-187/04 un C-188/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 22. aprīlī cēla Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — K. Wiedner, G. Bambara, *avocat*) pret Itālijas Republiku (pārstāvji — I. M. Braguglia, M. Fiorilli, *avocat*), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši J. Makarczyk (referents), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris un J. Klučka, ģenerāladvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretārs R. Grass, 2005. gada 27. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda: